

Justegen jutges

La rotació de personal als jutjats de Figueres és molt acusada, la mitjana d'estada dels jutges és d'un any i mig

Lluís Batlle, advocat.

No sé què ho fa, però, d'un temps cap aquí ens estem acostumant a les estadístiques nefastes, acceptant-les amb naturalitat, resignant-nos tots plegats a admetre que és el que ens toca viure. La darrera no per coneguda és menys esgarrifosa: juntament amb els de Blanes, els jutjats de Figueres concentren uns 20.000 casos pendents de resoldre, el que significa un 41% del total dels assumptes dels jutjats de les comarques gironines.

Res a cançons que els nascuts entre Blanes i Cadaqués estan tocats per la tramuntana. I dins l'àmbit judicial qui diu Cadaqués diu Figueres. Tan tocats de l'ala com per no ser atesos pels pobres magistrats figuerencs, que prou feina tenen a poder identificar el seu propi personal darrere les tones de papers que s'acumulen a cadascuna de les taules dels jutjats.

Molt abans que el virus entrés a les nostres vides, els jutjats ja ocupaven llocs preeminents en els rànquings de les misèries. I amb la pandèmia la cosa ha anat a pitjor, ja que, comparant els dos darrers anys, durant l'any 2020 han quedat pendents un 20% més d'expedients que en l'any anterior.

Res a veure amb els funcionaris que hi treballen. Passa que el nostre partit judicial és especialment complicat, amb problemes derivats de les fronteres, del turisme i en especial, tal com ja va dir fa més d'un any el president de l'Audiència de Girona, hi ha un autèntic col·lapse a causa de l'augment de les plantacions de marihuana a la nostra demarcació judicial.

Ergo, la rotació de personal als jutjats de Figueres és molt acusada, la mitjana d'estada dels jutges a Figueres és d'un any i mig, els períodes de substitucions entre el sortint i l'entrant es fan moltes vegades eternes i d'aquesta manera no hi ha qui estabilitzi res de res.

Mentrestant les inversions del govern no arriben a aquesta justícia desballestada. Un exemple: vam saber fa poc que l'estat espanyol va gastar 2.770 euros en una cinta de córrer pel ministre d'Interior, Sr. Marlaska. Res a objectar que un ministre vulgui fer esport ni que l'hagi de fer indoor per evitar problemes de seguretat. Inclús puc

entendre que l'erari públic en sufragui la inversió. Però, realment el preu havia de ser tan elevat? Que no hi ha cintes per córrer més barates? Tot plegat vindria a serde jutjat de guàrdia. Si us plau senyors ministres, els calés a les trinxeres i no als quarters d'hivern.

Font del document: https://www.emporda.info/opinio/2021/03/30/justegen-jutges/491546.html?utm_source=rss